

İstiklal Marşı

Korkma, sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak;
Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak.
O benim milletimin yıldızıdır, parlayacak;
O benimdir, o benim milletimindir ancak.

Çatma, kurban olayım çehreni ey nazlı hilâl!
Kahraman ırkıma bir gül... ne bu şiddet bu celâl?
Sana olmaz dökülen kanlarımız sonra helâl,
Hakkıdır, Hakk'a tapan, milletimin istiklâl.

Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım.
Hangi çılgın bana zincir vuracakmış? Şaşarım!
Kükremiş sel gibiyim; bendimi çiğner, aşarım;
Yırtarım dağları, enginlere sığmam, taşarım.

Garb'ın âfâkını sarmışsa çelik zırhlı duvar;
Benim iman dolu göğsüm gibi serhaddim var.
Ulusun, korkma! Nasıl böyle bir imânı boğar,
"Medeniyet!" dediğin tek dişi kalmış canavar?

Arkadaş! Yurduma alçakları uğratma sakın;
Siper et gövdeni, dursun bu hayâsızca akın.
Doğacaktır sana va'dettiği günler Hakk'ın...
Kim bilir, belki yarın... belki yarından da yakın.

Bastığın yerleri "toprak!" diyerek geçme, tanı!
Düşün altındaki binlerce kefensiz yatanı.
Sen şehid oğlusun, incitme, yazıktır atanı;
Verme, dünyaları alsan da, bu cennet vatanı.

Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki fedâ?
Şühedâ fişkıracak, toprağı sıksan şühedâ!
Cânı, cânânı, bütün varımı alsın da Hudâ,
Etmesin tek vatanımdan beni dünyada cüdâ.

Ruhumun senden, İlahî, şudur ancak emeli:
Değmesin ma'bedimin göğsüne nâ-mahrem eli!
Bu ezanlar-ki şehâdetleri dinin temeli
Ebedî yurdumun üstünde benim inlemeli

O zaman vecd ile bin secde eder –varsa- taşım;
Her cerâhamdan, İlahî, boşanıp kanlı yaşım,
Fışkırır ruh-i mücerred gibi yerden na'sım;
O zaman yükselerek Arş'a değer, belki başım.

Dalgalan sen de şafaklar gibi ey şanlı hilâl;
Olsun artık dökülen kanlarımın hepsi helâl.
Ebediyen sana yok, ırkıma yok izmihlâl:
Hakkıdır, hür yaşamış bayrağımın hürriyet;
Hakkıdır, Hakk'a tapan milletimin istiklâl!

*Ey, bu topraklar için toprağa düşmüş, asker!
Gökten ecdâd inerek öpse o pâk alını değer.
Ne büyüksün ki kanın kurtarıyor Tevhîd'i...
Bedr'in arslanları ancak, bu kadar şanlı idi...
Sana dar gelmeyecek makberi kimler kazsın?
"Gömelim gel seni târihe" desem, sığmazsın.*

Kozaklı Mehmet Akif Ersoy İlkokulu
Bahçelievler Mahallesi Atatürk Bulvarı No:30
Kozaklı-Neveşehir
03844712533
704106@meb.k12.tr
<https://kozaklimeilkokulu.meb.k12.tr/>

İSTİKLAL ŞAİRİMİZ MEHMET ÂKİF ERSOY 1873 - 1936

88. Ölüm Yıldönümü Anısına...

MEHMET ÂKİF ERSOY KİMDİR?

İlk olarak Mehmed Ragîf olarak anılan "Milli Şairimiz" 20 Aralık 1873 tarihinde İstanbul'un Karagömrük semtinde dünyaya gelmiştir. Mehmet Âkif Ersoy Türk şair olmasının yanı sıra veteriner hekim, öğretmen ve siyasetçidir. Annesi Emine Şerife Hanım, babası Fatih Camii medresesi hocalarından İpekli Tahir Efendi'dir. Babasının ebced hesabıyla oğluna verdiği "Rağîf" ismini babasının ölümüne kadar kullanmış fakat bu isim yaygın olmadığı için daha sonra arkadaşlarının ve annesinin ona seslendiği şekliyle "Âkif" ismini benimsemiştir.

Öğrenim hayatına Fatih'te Emir Buhari Mahalle Mektebi'nde başlamış ve Arapçayı bu yıllarda öğrenmiştir.

Ortaöğrenimine 1882 yılında Fatih Merkez Rüştiyesi'nde başlamış ve rüştiye eğitimi boyunca Türkçe, Arapça, Farsça ve Fransızca dillerini iyi şekilde öğrenmiştir. 1885'te dönemin gözde okullarından Mülkiye İdadisi'ne kaydolmuşsa da babasının ölümü üzerine yoksulluğa düşmüş ve biran önce iş bulup para kazanabilmek için o yıllarda yeni açılan ve ilk sivil veteriner yüksekokulu olan Ziraat ve Baytar Mektebine kaydolmuş ve okulunu 1893 yılında birincilikle bitirmiştir. 1893 yılında Ziraat Bakanlığında veteriner müfettiş yardımcısı olarak başladığı memurluk kariyerini 1913 yılına kadar sürdürmüştür. Rumeli, Anadolu, Arnavutluk ve Arabistan'da görev yapmıştır.

1898 yılında Tophane-i Âmire Veznedarı Mehmet Emin Beyin kızı İsmet Hanım'la evlendi; bu

evlilikten Cemile, Feride, Suadi, Emin, Tahir adlı çocukları dünyaya geldi.

Mehmet Âkif, edebiyata olan ilgisini şiir yazarak ve edebiyat öğretmenliği yaparak sürdürdü. Resimli Gazete'de, Servet-i Fünûn dergisinde şiirleri ve yazıları yayımlandı.

Millî Mücadele'ye şair, hatip, seyyah, gazeteci, siyasetçi olarak katıldı. 1920-1922 yılları arasında vekil olarak I. TBMM'de yer aldı. Meclis kayıtlarında adı "Burdur milletvekili ve İslam şairi" olarak geçmektedir. 1921'de Ankara'da Taceddin Dergâhı'na yerleşen Mehmet Âkif, Burdur milletvekili olarak meclisteki görevine devam etmekteydi. Taceddin Dergâhı'nda kaldığı ev Mehmet Akif Ersoy Müzesi olarak ziyarete açıktır.

Şairin orduya ithaf ettiği İstiklâl Marşı, 17 Şubat günü Sırat-ı Müstakim ve Hâkimiyet-i Milliye'de yayımlandı. Hamdullah Suphi Bey tarafından mecliste okunup ayakta dinlendikten sonra 12 Mart 1921 Cumartesi günü saat 17.45'te ulusal marş olarak kabul edildi. Âkif, ödül olarak verilen 500 lirayı Hilal-i Ahmer bünyesinde, kadın ve çocuklara iş öğreten ve cepheye elbise diken Dar'ül Mesai vakfına bağışladı.

Birkaç sene yazları İstanbul'da, kışları Mısır'da geçiren Mehmet Âkif, annesinin ölümünden sonra 1926 kışında Mısır'a kalıcı olarak yerleşti. Mehmet Âkif, Mısır yıllarında Kur'an yorumlamasının yanı sıra, Kahire'deki "Câmiat-ül Mısriyye" adlı üniversitede Türk dili ve edebiyatı dersleri verdi. 1934'te çıkarılan Soyadı Kanunu gereği "Ersoy" soyadını aldı.

Siroz hastalığına tutulunca hava değişikliğinin iyi geleceği düşüncesiyle önce Lübnan'a, sonra Antakya'ya gitti, fakat Mısır'a iyileşmemiş olarak döndü. 17 Haziran 1936'da tedavi için İstanbul'a döndü. 27 Aralık 1936 tarihinde İstanbul'da, Beyoğlu'ndaki Mısır Apartmanı'nda öldü. Edirnekapı Mezarlığı'na gömüldü. Mezarı iki yıl sonra, üniversiteli gençler tarafından yaptırıldı; 1960'ta yol inşaatı nedeniyle kabri Edirnekapı Şehitliği'ne nakledildi. Mezarı, Süleyman Nazif ve arkadaşı Ahmet Naim Bey'in mezarları arasındadır.

Mehmet Âkif'e 1 Haziran 1936 tarihi itibarı ile 478 lira 20 kuruş emekli maaşı bağlanmıştır. Bu maaş 1936 yılı Ekim ayından itibaren ödenmeye başlanmış, toplu olarak 2976 lira almıştır. Emekli cüzdanının son sayfasında ise "600 lira borç" ibaresi yazılıdır. Bu borç düştükten sonra ise kalan kısım ailesine verilmiş ve Mehmet Âkif bundan iki ay sonra ölmüştür.

Şairin Safahat adı altında toplanan şiirleri, sekiz kitaptan oluşmuştur. Şair, İstiklâl Marşı'nı Safahat'a koymamıştır. Nedenini ise şöyle açıklar: "**Çünkü ben onu milletimin kalbine gömdüm.**"

